

Sygn. akt **XI Ka 251/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Bogusz - Patyra

Sędziowie SO Elżbieta Kowalska

SO Magdalena Kurczewska – Śmiech (spr.)

Protokolant p.o. prot. Wojciech Czajkowski

przy udziale Prokuratora Urszuli Komor

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015r.

sprawy **K. P. (1)**

oskarżonego z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie

z dnia 9 grudnia 2014r. sygn. akt **II K 106/14**

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego K. P. (1) przekazuje Sądowi Rejonowemu w Chełmie do ponownego rozpoznania.

XI Ka 251/15

UZASADNIENIE

K. P. (1) został oskarżony o to, że:

zajmując się sprawami gospodarczymi (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. podał nieprawdę w złożonym w dniu 2 kwietnia 2012 roku w Urzędzie Skarbowym w C. zeznaniu CIT-8 o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika dochodowego od osób prawnych za rok 2011, przez co naraził podatek dochodowy od osób prawnych za 2011 rok na uszczerbek w kwocie 17.188 (siedemnaście tysięcy sto osiemdziesiąt osiem) złotych,

tj. o czyn z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

Wyrokiem z dnia 9 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Chełmie w II Wydziale Karnym oskarżonego K. P. (1):

I. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w ilości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

II. zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty oraz wydatków, którymi obciążył Skarb Państwa.

Z wyrokiem tym nie zgodził się obrońca oskarżonego zaskarżając go w całości na korzyść oskarżonego. Zarzucił naruszenie:

1. art. 81 § 1 Ordynacji podatkowej przez pominięcie treści dyspozycji tej normy, gdy norma ta zawiera uprawnienie do skorygowania uprzednio złożonej deklaracji i nowa deklaracja jako oświadczenie podatnika zastępuje poprzednie oświadczenie złożone uprzednio za ten sam okres rozliczeniowy, a ponadto korekta deklaracji podatkowej nie dotyczy tylko poprawienia błędów i omyłek w druku, ale ma charakter materialnoprawny i dotyczyć może wszelkich zdarzeń mających wpływ na wysokość należności publicznoprawnych;

2. art. 10 § 4 k.k.s. przez niezastosowanie w stanie faktycznym sprawy, gdy oskarżony był w sposób usprawiedliwiony przekonany, iż nie popełnia przestępstwa;

3. art. 16a k.k.s. przez brak ustaleń, czy należność z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych za 2011 rok została uiszczona, co skutkuje brakiem karalności za wykroczenie lub przestępstwo skarbowe;

4. art. 56 § 2 k.k.s. przez błędne uznanie, iż podlega odpowiedzialności karnej podatnik, który składa korektę deklaracji podatkowej, jeżeli taka korekta deklaracji podatkowej zawiera dane zgodne z prawdą;

zarzucił ponadto:

5. błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na wadliwym ustaleniu, iż K. P. (1) podał w deklaracji złożonej 2 kwietnia 2011 roku niezgodne z rzeczywistością dane, gdy oskarżony zawarł w tej deklaracji dane, które zgodnie z jego wiedzą w tym czasie odpowiadały jego przekonaniu, a po ich zweryfikowaniu złożył korektę zawierającą już prawidłowe informacje;

6. rażąco niewspółmierność kary przez orzeczenie kary grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po ustaleniu stawki dziennej na kwotę 60 złotych, gdy stopień zawinienia i społeczna szkodliwość czynu, a także zachowanie oskarżonego, jego warunki osobiste dawały podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania zarzuconego mu czynu, względnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wniosek skarżącego o uniewinnienie oskarżonego jest przedwczesny, podniesione zarzuty natomiast muszą skutkować uchynieniem wyroku do ponownego rozpoznania.

Sąd Rejonowy w Chełmie procedując w niniejszej sprawie nie zebrał materiału dowodowego w sposób umożliwiający Sądowi Okręgowemu odniesienie się do zarzutów apelacji, co skutkuje koniecznością pozyskania dowodów koniecznych dla weryfikacji poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń.

Jak wynika z treści uzasadnienia Sądu Rejonowego, w jego ocenie „podjęte próby konwalidacji stwierdzonych uchybień poprzez złożenie deklaracji korygującej nie mogą skutkować uchynieniem jego (oskarżonego) odpowiedzialności karno - skarbowej. Korekta zeznania podatkowego ma miejsce w przypadku, gdy ujawnią się błędy w druku wypełnionym i przekazanym do organu podatkowego”.

Takie stanowisko Sądu Rejonowego nie może zostać zaakceptowane. Rację ma obrońca oskarżonego, że zgodnie z art. 81 § 1 ordynacji podatkowej, podatnik ma prawo w każdym czasie do złożenia korekty zeznania podatkowego; może czynić to wielokrotnie, aż do przedawnienia należności. Złożenie korekty skutkuje zmianą wysokości kwoty powstałego już zobowiązania podatkowego. Podatnik ma prawo do złożenia korekty deklaracji także wówczas gdy zaniżył podatek i doprowadził do powstania zaległości podatkowej.

To nie do oceny Sądu Rejonowego należy to, czy korekta zeznania podatkowego została złożona przez podatnika skutecznie. O tym decyduje organ podatkowy, gdzie korekta zeznania jest składana, z koniecznym uzasadnieniem i obwarowaniem uiszczenia należności publicznoskarbowych, o ile taka sytuacja ma, przy korygowaniu zeznania, miejsce. Sąd I instancji nie ustalił czy K. P. (1) korektę złożył skutecznie czy też nie. Nie może przecież dowodem takich ustaleń być wezwanie na k. 32.

Rację ma również skarżący, że Sąd I instancji nie zweryfikował w żaden sposób linii obrony oskarżonego, twierdzącego, że prowadząc działalność gospodarczą wielokrotnie składał tego typu deklaracje podatkowe, by w czasie późniejszym je korygować, co było akceptowane przez organ podatkowy. Kwestia ta jest istotna przy żądaniu przez skarżącego oceny zachowania K. P. (1) pod kątem art. 10 § 4 k.k.s., który stanowi o tym, że nie popełnia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego kto dopuszcza się czynu zabronionego w usprawiedliwionej nieświadomości jego karalności. Brak ustaleń Sądu Rejonowego i odniesienia się do tego fragmentu linii obrony oskarżonego, czyni niemożliwą kontrolę odwoławczą zaskarżonego wyroku w zakresie oceny zamiaru K. P..

Wreszcie zasadnie podnosi obrońca oskarżonego, że Sąd nie poczynił ustaleń w odniesieniu do obowiązującego art. 16a k.k.s., który stanowi o tym, że nie podlega karze za przestępstwo lub wykroczenie skarbowe ten kto złożył prawnie skuteczną w rozumieniu ordynacji podatkowej korektę deklaracji podatkowej wraz z uzasadnieniem przyczyny korekty i w całości uiszczył niezwłocznie lub w terminie wyznaczonym należność publicznoprawną uszczuploną lub narażoną na uszczuplenie. Akta sprawy zawierają jedynie wezwanie do uiszczenia należności z dnia 5 grudnia 2013 r. wskazujące na możliwość skorzystania przez oskarżonego z dobrodziejstwa niepodlegania karze za przestępstwo z art. 56 § 2 k.k.s., co może dowodzić skutecznie złożonej korekty (k. 32). Oskarżony zaś podał, że nie wie czy ta należność została zapłacona (k. 62v).

Zasadność wskazanych wyżej zarzutów musiała skutkować uchYLENIE wyroku do ponownego rozpoznania. Zgodnie z treścią art. 436 k.p.k. odniesienie się do pozostałych zarzutów jest przedwczesne.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe w całości. Odbierze wyjaśnienia od oskarżonego – o ile zechce je złożyć. Zweryfikuje linię obrony oskarżonego poprzez poczynienie ustaleń czy rzeczywiście prowadząc działalność gospodarczą w przeszłości składał deklaracje podatkowe w postaci identycznej jak ta na k. 21-22 i czy skutecznie składał korekty takich deklaracji, przy akceptacji organu podatkowego. Będzie to stanowiło punkt wyjścia dla oceny jego zamiaru z uwzględnieniem treści art. 10 § 4 k.k.s.. Poczyni ustalenia – po uprzednim zebraniu dowodów - w odniesieniu do deklaracji na k. 21-22, co do tego czy korekta tej deklaracji została złożona skutecznie, czy też nie, jeśli nie to dlaczego. Przesłucha w tym zakresie pracownika Urzędu Skarbowego w C. zajmującego się oceną wskazanej deklaracji i jej korekty. Ustali czy należność w kwocie 17.188 zł została uiszczona i kiedy. Zebrany materiał dowodowy oceni z uwzględnieniem treści zarzutów apelacji oraz wyda orzeczenie w sprawie. W razie konieczności sporządzi uzasadnienie z analizą zamiaru oskarżonego.

Przy ewentualnym ferowaniu kary będzie miał na uwadze art. 20 § 2 k.k.s., który nakazuje stosowanie normy art. 106-108 k.k., tj. instytucji zatarcia skazania. Od 21 marca 2015 r. obowiązuje art. 107 § 4a, skracający okresy zatarcia skazania przy karach grzywny, co wymaga analizy uprzednich skazań oskarżonego K. P..

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Elżbieta Kowalska Ewa Bogusz – Patyra Magdalena Kurczewska - Śmiech